

Dinamička analiza 3D scena

analiza kretanja u slikovnoj ravnini

Siniša Šegvić i Zoran Kalafatić

UniZg-FER ZEMRIS

Uvod

Dinamička analiza scena: podskup **računalnog vida** u kojem je **razumijevanje scene** *kontinuirani* proces

Česti zadatci:

- nepokretna kamera, **pokretni objekti**, nepokretna pozadina
- **pokretna kamera**, nepokretna scena
- **pokretna kamera**, **pokretni objekti**, nepokretna pozadina

Izazovi s kojima se susrećemo:

- računaska složenost, memorijski zahtjevi i stvarno vrijeme
- osvjetljenje, šum, ekspozicija, otvor objektiva
- nesavršenost opreme (rolling shutter, interlacing, izobličenja)
- scenario (nedostatak teksture, aliasiranje, pokretni objekti)

Uvod (2)

Kontekst (1):

- računalni vid
  - zadatci:
    - ◇ pronalaženje (objekti ili istaknute točke),
    - ◇ asociranje (uparivanje ili praćenje),
    - ◇ geometrija više pogleda
  - metode: **rekonstrukcija** i **klasifikacija**
  - danas sve metode rješenje pronalaze **optimizacijom!**
- **obrada slike**: filtriranje, transformiranje, višerezolucijska analiza
- **strojno učenje**: klasifikacija, regresija

Uvod (3)

Kontekst (2):

- **MATEMATIKA**: algebra, analiza, probabilistički filtri, stohastički procesi, ...
- **STATISTIKA**: robusna procjena parametara, modeliranje razdioba, klasifikacija, ...
- programsko inženjerstvo
- umjetna inteligencija

SADRŽAJ:

- Uvod
- Motivacija: primjene dinamičke analize 3D scena
- Određivanje korespondencija u slikama
  - pronalaženje značajki (Harris)
  - analiza 2D kretanja (KLT)
  - stereoskopska rekonstrukcija (SGM, MC-CNN)
- Robusna estimacija

PRIMJENE DINAMIČKE ANALIZE SCENA

Najčešće pretpostavke:

- pokretna kamera (ili više kamera)
- *najčešće* vidljiv *znatan* dio nepokretne scene
- pokretni objekti otežavaju analizu (najčešće nisu interesantni *per se*)
- problemi: promjenljivo osvjetljenje, scene bez značajki, skalabilnost, pokretni objekti, pogreške pri detekciji i asocijaciji

Elementi rješenja:

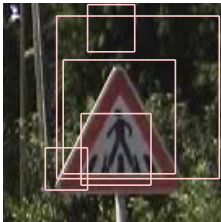
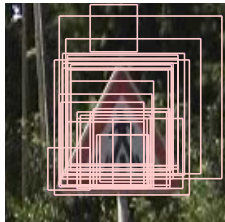
- 2D analiza (pronalaženje, uparivanje, praćenje, raspoznavanje)
- interni prikaz scene (statičan ili dinamičan)
- 3D interpretacija (kretanje kamere, struktura scene)

DINAMIČKA ANALIZA 3D SCENA: ZNAKOVI 2010

Primjer: poboljšanje lokacijske točnosti detekcije praćenjem

Detekcija trokutnih znakova u pojedinačnim slikama:

- **izvrstan odziv:** preko 90% znakova je detektirano
- nedovoljna **preciznost** (89%)
- neprecizna **lokalizacija**

DINAMIČKA ANALIZA 3D SCENA: ZNAKOVI 2010

Ideja: poboljšati rezultate integracijom odziva kroz veći broj slika

- pronaći konzistentnu trajektoriju s najvećim brojem potvrda

- zahtijevati geometrijsku prikladnost trajektorije

Rezultati u slijedu slika:

- gotovo svi znakovi su pronađeni
- dvije krive detekcije u sekvenci sa 100000 slika
- lokalizacijska pogreška: 17%→12%

DINAMIČKA ANALIZA 3D SCENA: CYCAB 2007

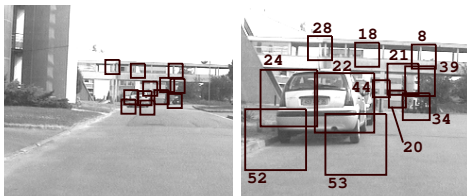
Primjer: sustav za autonomnu navigaciju

- autonomna navigacija u urbanim sredinama vozilom Cycab
- odvojene faze učenja puta i navigacije
- koristi se isključivo kalibrirana perspektivna kamera!
- upravljanje u **domeni slike** (vizualno navođenje)
- rezultati:
  - učenje 1 m/s, navigacija 2 m/s
(preko 700m uspješne navigacije po javnoj prometnici)
  - stanovita otpornost na ostale sudionike prometa te promjene osvjetljenja
  - duljina scene nije ograničena postupkom mapiranja
(disk od 1TB dovoljan za 30000 km)

DINAMIČKA ANALIZA 3D SCENA: CYCAB 2007

2D analiza:

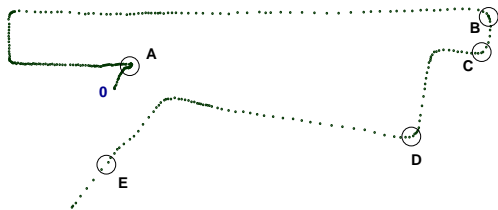
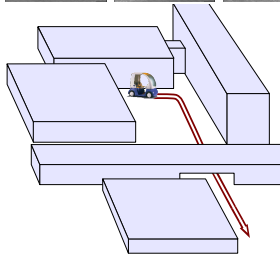
- pronalaženje korespondencija invarijantnim deskriptorima (samo pri inicijalizaciji!)
- pronalaženje značajki (Harris)
- praćenje značajki (KLT)

DINAMIČKA ANALIZA 3D SCENA: CYCAB 2007

Interni prikaz scene:

- statičan, dobiven u fazi učenja
- organizacija: topologija lokalnih (metričkih) 3D rekonstrukcija
- metode: procjena relativne orijentacije, estimiranje strukture scene i kretanja kamere

DINAMIČKA ANALIZA 3D SCENA: CYCAB 2007

3D interpretacija: predviđanje 2D položaja značajki koje trenutno ne pratimo na temelju korespondencija sa slikama iz slijeda za učenje

DINAMIČKA ANALIZA 3D SCENA: OSTALI PRIMJERI

- stereoskopska odometrija (2013/4)
- povezivanje EuroRAP videa (2011)
- detekcija i raspoznavanje razdjelne linije (2010)
- stabilizacija videa pribavljenog iz zraka (2012)
- stvaranje mozaika ceste (2010)
- estimiranje OD matrica (2012)

DETEKCIJA ZNAČAJKI

Značajka: istaknuti dio slike

- izgled i položaj **prepoznatljivi** iz različitih dijelova scene (kut, blob, ...)
- zbog efikasnije implementacije, najčešći kvadratni oblik (koriste se i pravokutnici, paralelogrami, krugovi, ...)

veličina značajke: kompromis između **otpornosti na zaklanjanje** i **neprepoznatljivosti**

svojstveno mjerilo i rotacija: noviji koncept, problemi u stvarnom vremenu (GPGPU!)

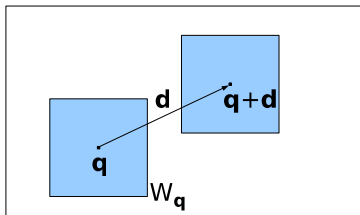
DETEKCIJA ZNAČAJKI

Harrisovi kutevi: unatoč poodmakloj dobi (1988), jedan od najefikasnijih pristupa s fiksnim mjerilom

Ideja: pronaći točke $\mathbf{q}_{zn}$ koje **maksimiraju lokalnu prepoznatljivost** susjedstva **zadane veličine**

Promotrimo "autokorelacijsku funkciju" (zapravo **SSD**):

$$E_{\mathbf{q}}(\mathbf{d}) = \sum_{x,y \in W(\mathbf{q})} [I(x + d_x, y + d_y) - I(x, y)]^2$$

$E_{\mathbf{q}}(\mathbf{d})$: različitost susjedstva točke $\mathbf{q}$, u ovisnosti o pomaku $\mathbf{d}$

DETEKCIJA ZNAČAJKI

Ideja: značajke su u točkama gdje $E_{\mathbf{q}}$ raste u svim smjerovima!

Tražimo kriterij koji će otkriti točke $\mathbf{q}(x_{zn}, y_{zn})$ gdje to vrijedi.

Rezultat: U svakoj točki slike računa se matrica $\mathbf{G}$

- $\mathbf{G}$ sadrži lokalne iznose momenata drugog reda gradijenta slike

$$\mathbf{G}(\mathbf{q}) = \begin{bmatrix} \sum_W I_x^2 & \sum_W I_x I_y \\ \sum_W I_x I_y & \sum_W I_y^2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} a & c \\ c & b \end{bmatrix} \quad (1)$$

Harrisov odziv r sada je: $r(\mathbf{q}) = ab - c^2 - k(a + b)^2$

Konačno, značajke su u lokalnim maksimumima odziva:

$$\mathbf{q}_{zn} = \max_{\mathbf{q}} r(\mathbf{q})$$

PRAĆENJE ZNAČAJKI

Cilj: odrediti kretanje zadane značajke kroz slijed slika

- čest kontekst: stvarno vrijeme, 3D rekonstrukcija traži se i efikasnost i preciznost!

Dva pristupa:

- praćenje uparivanjem (matching) --- uparivanje nezavisno pronađenih značajki, primjenom načela bliskosti
  - uparivanje primjenom NCC, SSD, ...
- diferencijalno praćenje (gradijentna optimizacija)
- kombinacija (grubi položaj: uparivanje; fini položaj: diferencijalno praćenje)

Predikcija trenutnog položaja može biti velika pomoć:

- 2D predikcija je OK, ali ne pomaže u drugom okviru!
- agresivniji postupci (SLAM, PTAM) predikciju temelje na 3D modelu gibanja i scene

PRAĆENJE ZNAČAJKI

Diferencijalno praćenje:

- položaj (i oblik) značajke izražavamo parametrima $\mathbf{p}$
  - transformirana značajka: $I_W(\mathbf{x}, \mathbf{p}) = I(\mathbf{W}(\mathbf{x}; \mathbf{p}))$
  - npr. $I_W(\mathbf{x}, \mathbf{p}) = I(\mathbf{x} + \mathbf{p})$
- pretpostavka: početni oblik i položaj približno poznati
  - početna aproksimacija: $I_W(\mathbf{x}, \mathbf{p}_0)$
- tražimo $\mathbf{p}$ koji **minimizira** SSD s referentnim izgledom I_R :

$$\hat{\Delta\mathbf{p}} = \arg \min_{\Delta\mathbf{p}} \sum_{\mathbf{x}} (I_W(\mathbf{x}, \mathbf{p} + \Delta\mathbf{p}) - I_R(\mathbf{x}))^2$$

- I_R može pribavljena u prethodnoj slici, prvoj slici, u nekom drugom eksperimentu, ili može biti sintetizirana
- rješenje se temelji na iterativnoj gradijentnoj optimizaciji (Lucas-Kanade, 1981)

PRAĆENJE ZNAČAJKI

Algoritam:

- razvijamo $I_W(\mathbf{x}, \mathbf{p})$ po Tayloru, u ovisnosti o $\Delta \mathbf{p}$:

$$I_W(\mathbf{x}, \mathbf{p} + \Delta \mathbf{p}) \approx I_W(\mathbf{x}, \mathbf{p}) + \frac{\partial I_W}{\partial \mathbf{p}}(\mathbf{x}, \mathbf{p}) \cdot \Delta \mathbf{p}$$

- izražavamo skalarni rezidual (funkciju cilja):

$$\begin{aligned} R(\Delta \mathbf{p}) &= \sum_{\mathbf{x}} (I_W(\mathbf{x}, \mathbf{p} + \Delta \mathbf{p}) - I_R(\mathbf{x}))^2 \\ &= \sum_{\mathbf{x}} (I_W(\mathbf{x}, \mathbf{p}) + \frac{\partial I_W}{\partial \mathbf{p}}(\mathbf{x}, \mathbf{p}) \cdot \Delta \mathbf{p} - I_R(\mathbf{x}))^2 \end{aligned}$$

- zbog jednostavnosti, uvodimo novu notaciju:

$$R(\Delta \mathbf{p}) = \sum_{\mathbf{x}} (\mathbf{e} + \mathbf{g}^T \Delta \mathbf{p})^2$$

PRAĆENJE ZNAČAJKI

Algoritam (2):

- Tražimo $\Delta \mathbf{p}$ koji **minimizira** rezidual kvadrirane L2 norme:

$$\Delta \hat{\mathbf{p}} = \min_{\Delta \mathbf{p}} R(\Delta \mathbf{p}) = \min_{\Delta \mathbf{p}} \sum_{\mathbf{x}} (\mathbf{e} + \mathbf{g}^T \Delta \mathbf{p})^2$$

- minimum dobivamo izjednačavanjem derivacije s nulom:

$$\frac{\partial R(\Delta \hat{\mathbf{p}})}{\partial \Delta \hat{\mathbf{p}}} = \sum_{\mathbf{x}} 2 \cdot (\mathbf{e} + \mathbf{g}^T \Delta \hat{\mathbf{p}}) \cdot \mathbf{g}^T = \mathbf{0}^T$$

- rezultat iteracije (optimalni $\Delta \mathbf{p}$) rješenje linearnog sustava:

$$\sum_{\mathbf{x}} \mathbf{g} \mathbf{e} + \sum_{\mathbf{x}} \mathbf{g} \mathbf{g}^T \Delta \hat{\mathbf{p}} = \mathbf{0}$$

PRAĆENJE ZNAČAJKI

Algoritam (3):

- Iteriranje se prekida kad:
  - ili poboljšanje $\|\Delta\hat{\mathbf{p}}\|$ postane beznačajno,
  - ili novi položaj bude izvan slike,
  - ili matrica $\sum_{\mathbf{x}} \mathbf{g}\mathbf{g}^T$ postane slabo kondicionirana (Harris!)
- postupak je općenit, može se primijeniti za razne transformacije:
  - translacija (2DOF): $I_W(\mathbf{x}, \mathbf{p}) = I(\mathbf{x} + \mathbf{p})$
  - geometrijska afina transformacija (6DOF):
 $I_W(\mathbf{x}, \mathbf{p}) = I(\mathbf{A}(\mathbf{p}) \cdot \mathbf{x} + \mathbf{d}(\mathbf{p}))$
  - fotometrijska afina transformacija (2DOF): $I_W(\mathbf{x}, \mathbf{p}) = \lambda I(\mathbf{x}) + \delta$

PRAĆENJE ZNAČAJKI

Implementacija (Shi-Tomasi '94):

- prvo izvesti translatorno praćenje u odnosu na pojavljivanje značajke u prethodnoj slici: $I_R^1(\mathbf{x}) = I_{i-1}(\mathbf{x}, \mathbf{p}_{i-1})$, $\mathbf{p} = (x, y)$
- zatim poboljšati rezultat afinim praćenjem u odnosu na izgled *pri detekciji*: $I_R^2(\mathbf{x}) = I_0(\mathbf{x}, \mathbf{p}_0)$, $\mathbf{p} = (x, y, \phi, m, \dots)$
- odustati od praćenja ako $\|R(\Delta\mathbf{p})\| > r_{TH}$

PRAĆENJE ZNAČAJKI

Implementacija za slike pribavljene iz vozila u pokretu (1)

- pretpostavka: perspektivne slike, kretanje unaprijed (afinih izobličenja i rotacije uglavnom **nema**)
- transformacija s 5 SS:

$$I_W(\mathbf{x}, \mathbf{p}) = \lambda \cdot I(m \cdot \mathbf{x} + \mathbf{d}) + \delta = U(I(\mathbf{T}(\mathbf{x}, \mathbf{q})), \mathbf{r})$$

- $\mathbf{p} = (\mathbf{q}, \mathbf{r})$, $\mathbf{q} = (m, \mathbf{d})$, i $\mathbf{r} = (\lambda, \delta)$.
- $U(I_T, [\lambda, \delta]^T) = \lambda \cdot I_T + \delta$ (I_T ... siva razina piksela)
- $\mathbf{T}(\mathbf{x}, [m, \mathbf{d}^T]^T) = m \cdot \mathbf{x} + \mathbf{d}$ ($\mathbf{x}$ ... položaj piksela)

PRAĆENJE ZNAČAJKI

Implementacija za slike pribavljene iz vozila u pokretu (2)

- transformacija s 5 SS:

$$I_W(\mathbf{x}, \mathbf{p}) = \lambda \cdot I(m \cdot \mathbf{x} + \mathbf{d}) + \delta = U(I(\mathbf{T}(\mathbf{x}, \mathbf{q})), \mathbf{r})$$

- za generalnu formulaciju moramo odrediti $\frac{\partial I_W}{\partial \mathbf{p}} = \left[\frac{\partial U}{\partial \mathbf{q}} \frac{\partial U}{\partial \mathbf{r}} \right]$
- određujemo drugi član uz pokrate $I_T = I(\mathbf{x}_T)$, $\mathbf{x}_T := \mathbf{T}(\mathbf{x}, \mathbf{q})$:
$$\frac{\partial U}{\partial \mathbf{r}}(I_T, \mathbf{r}) = \begin{bmatrix} I_T & 1 \end{bmatrix}$$
- prvi član je malo zahtjevniji (uvodimo $I_T^{\mathbf{x}} = \frac{\partial I}{\partial \mathbf{x}}(\mathbf{x}_T)$)

$$\begin{aligned} \frac{\partial U}{\partial \mathbf{q}}(I_T, \mathbf{r}) &= \frac{\partial U}{\partial I}(I_T, \mathbf{r}) \cdot \frac{\partial I}{\partial \mathbf{T}}(\mathbf{x}_T) \cdot \frac{\partial \mathbf{T}}{\partial \mathbf{q}}(\mathbf{x}, \mathbf{q}) \\ &= \lambda \cdot I_T^{\mathbf{x}} \cdot \begin{bmatrix} x_1 & 1 & 0 \\ x_2 & 0 & 1 \end{bmatrix} = \lambda \begin{bmatrix} I_T^{\mathbf{x}} \mathbf{x} & I_T^{\mathbf{x}1} & I_T^{\mathbf{x}2} \end{bmatrix} \end{aligned}$$

PRAĆENJE ZNAČAJKI

Implementacija za slike pribavljene iz vozila u pokretu (3):

- Konačno, dobivamo izraz za $\mathbf{g}$:

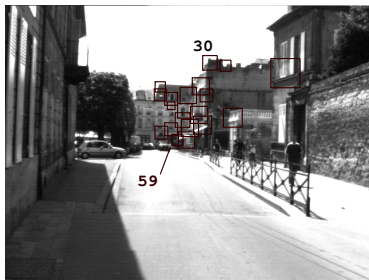
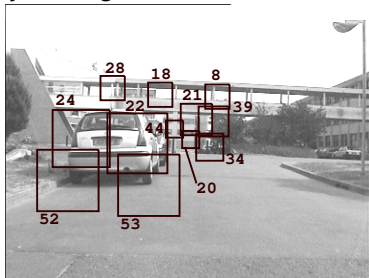
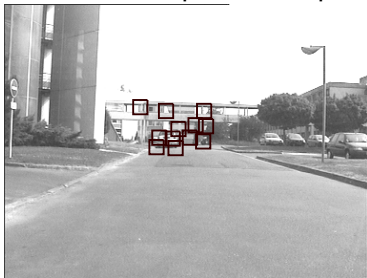
$$\mathbf{g}^T = \left[\lambda \mathbf{I}_T^{\mathbf{x} \times \mathbf{x}} \quad \lambda \mathbf{I}_T^{\mathbf{x} \times 1} \quad \lambda \mathbf{I}_T^{\mathbf{x} \times 2} \quad \mathbf{I}_T \quad 1 \right] \quad (2)$$

- Dobiveni izraz koristimo u općenitom iterativnom postupku:

$$\sum_{\mathbf{x}} \mathbf{g} e + \sum_{\mathbf{x}} \mathbf{g} \mathbf{g}^T \Delta \hat{\mathbf{p}} = \mathbf{0}$$

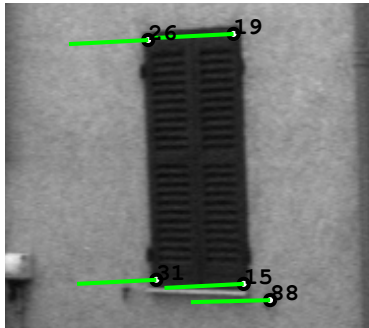
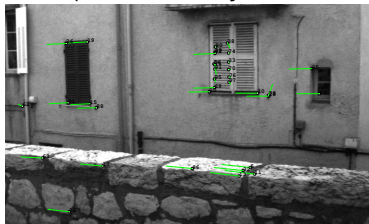
PRAĆENJE ZNAČAJKI

Rezultati: pouzdano praćenje u dugim nizovima slika

PRAĆENJE ZNAČAJKI

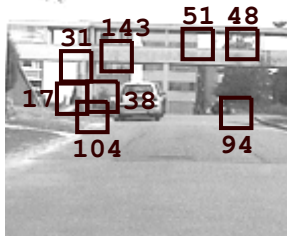
Rezultati: tolerancija velikih pomaka (višerezolucijska obrada)

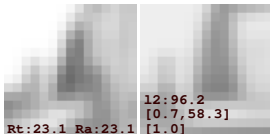
PRAĆENJE ZNAČAJKI

Problemi:

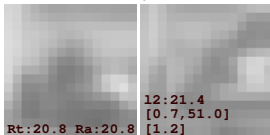
- odlazak u krivi lokalni minimum uslijed akumulirane pogreške
- značajka može "preskočiti" na neki drugi dio scene uslijed:
  - zaklanjanja praćenog dijela scene
  - neprikladne 3D strukture praćenog dijela scene

tony4:1-220

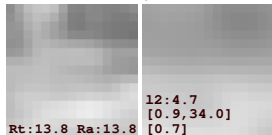
#17@tony4:190

#38@tony4:55

#31@tony4:205

#104@tony4:56

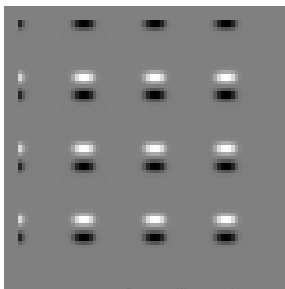
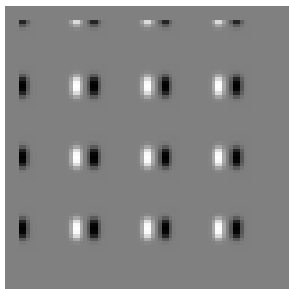
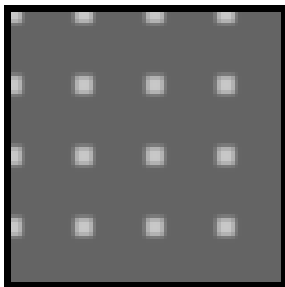
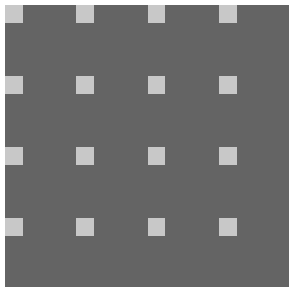
PRAĆENJE ZNAČAJKI

Diskusija:

- glavni doprinos diferencijalnog praćenja: podpikselska preciznost
  - preliminarni rezultati na KITTI-ju: funkcija cilja vizualne odometrije 25%↓
- postupci temeljeni na uparivanju vjerojatno nude bolju performansu na razini piksela
- zanimljivo rješenje: hibridni postupci

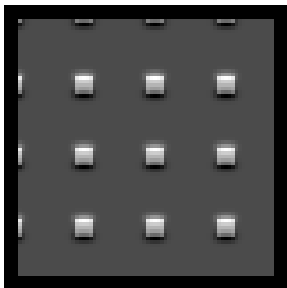
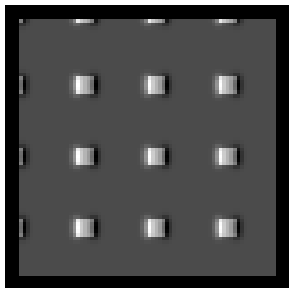
PRAĆENJE ZNAČAJKI, IMPLEMENTACIJA

Originalna slika, zaglađena slika i komponente gradijenta:

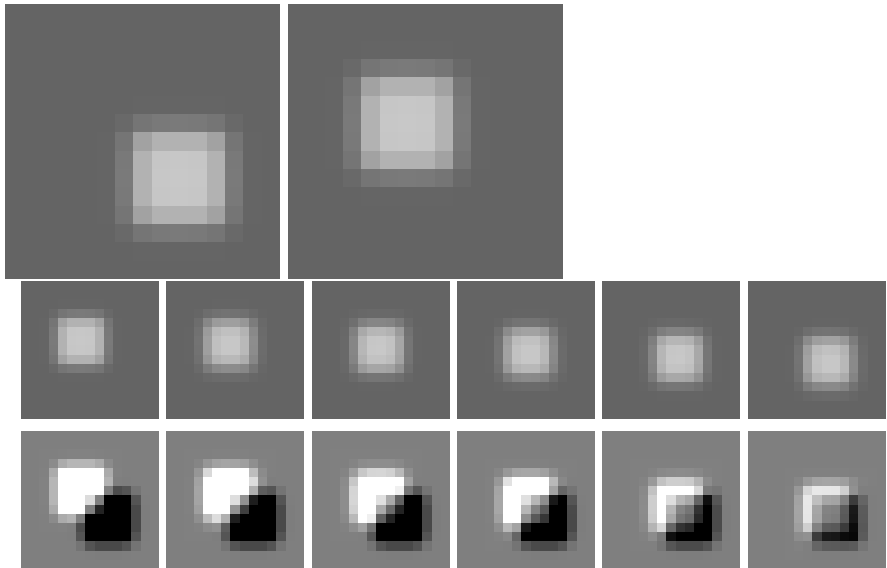
PRAĆENJE ZNAČAJKI, IMPLEMENTACIJA

Provjera poravnavanja derivacija s originalnom slikom:

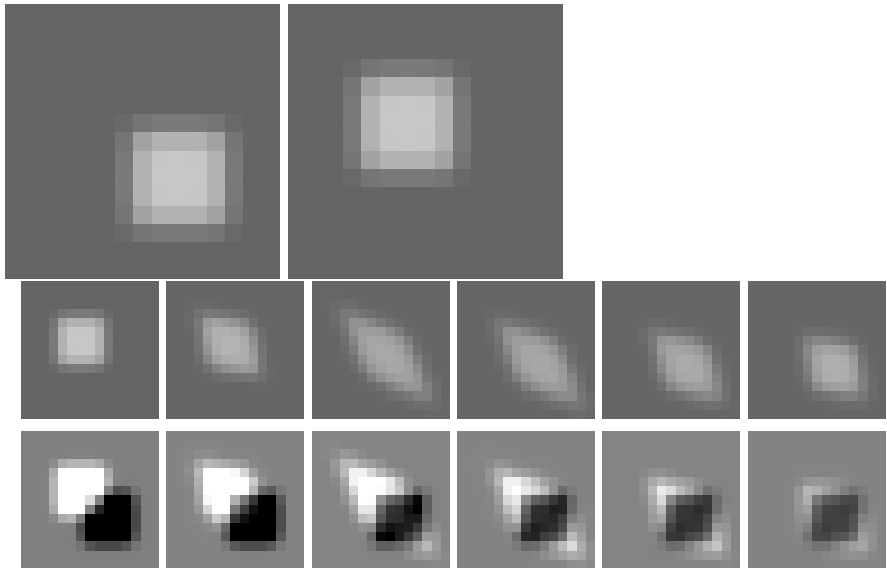
PRAĆENJE ZNAČAJKI, IMPLEMENTACIJA

Postupak konvergencije za model s 2DOF:

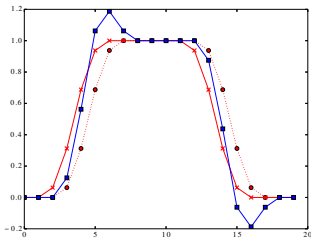
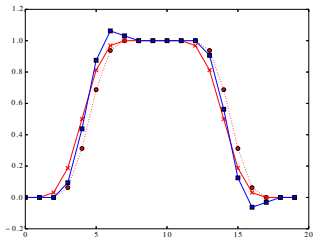
PRAĆENJE ZNAČAJKI, IMPLEMENTACIJA

Postupak konvergencije za model s 8DOF:

PRAĆENJE ZNAČAJKI, IMPLEMENTACIJA

Točnost aproksimacije posmaka Taylorovim razvojem prvog reda:

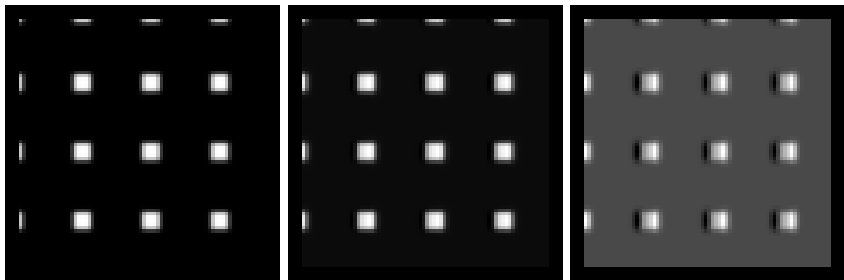

Grafovi prikazuju originalni signal (crtkano), posmaknuti signal (crveno), i aproksimaciju prvog reda (plavo).

Posmak iznosi 0.5 piksela (lijevo) odnosno 1 piksel (desno).

PRAĆENJE ZNAČAJKI, IMPLEMENTACIJA

Točnost aproksimacije posmaka Taylorovim razvojem prvog reda:

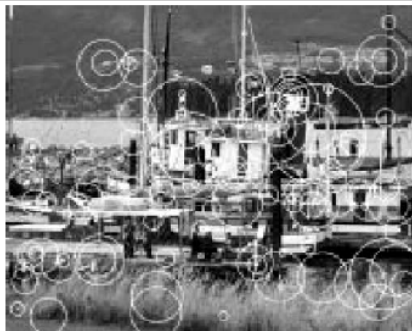

Posmak iznosi 0 piksela (lijevo), 1 piksel (sredina) odnosno 5 piksela (desno).

INVARIJANTNOST NA MJERILO

Cilj: Odrediti korespondenciju međusobno razmaknutih pogleda (wide-baseline matching)

- ▣ različiti smjerovi gledanja (oblik!)
- ▣ različita udaljenost kamera od scene (mjerilo!)

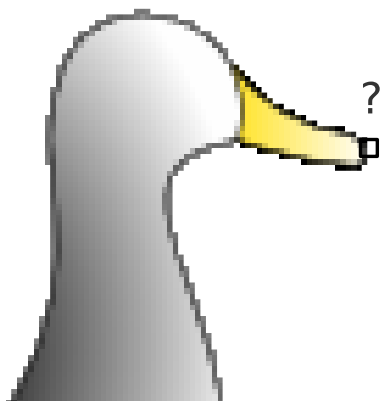
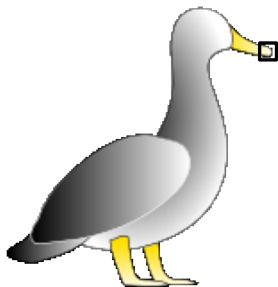
(a) Scale change of 3.9 and rotation of 17° .

INVARIJANTNOST NA MJERILO

Što fali Harrisu?:

- vidjeli smo da je odziv rotacijski invarijantan, ...
- ali ne i invarijantan na mjerilo!

INVARIJANTNOST NA MJERILO

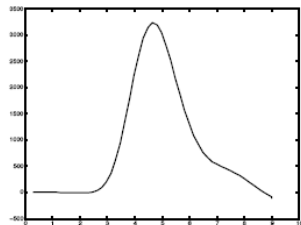
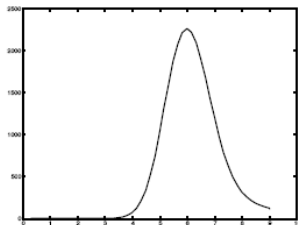
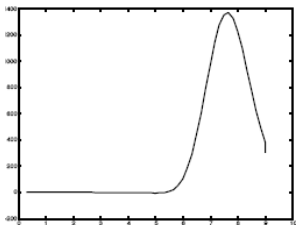
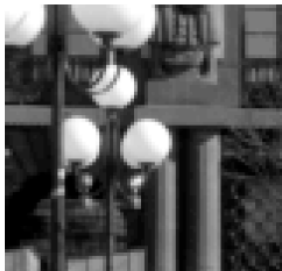
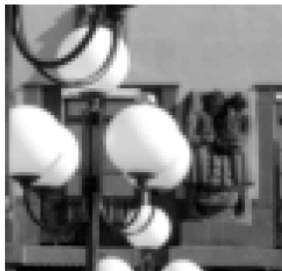
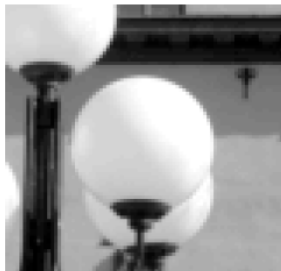
Određivanje korespondencija preko jako razmaknutih pogleda *zahtijeva* analizu slika u **prostoru mjerila** (scale-space)!

- u svakoj izlučenoj značajci moramo procijeniti svojstveno mjerilo, kako bismo mogli testirati korespondenciju na međusobno usklađenim mjerilima
- to je čvrsti zahtjev, ne samo optimizacija.

INVARIJANTNOST NA MJERILO

Ideja: svojstveno mjerilo u središtu slike kao ekstrem odziva LoG

INVARIJANTNOST NA MJERILO

Analogija:

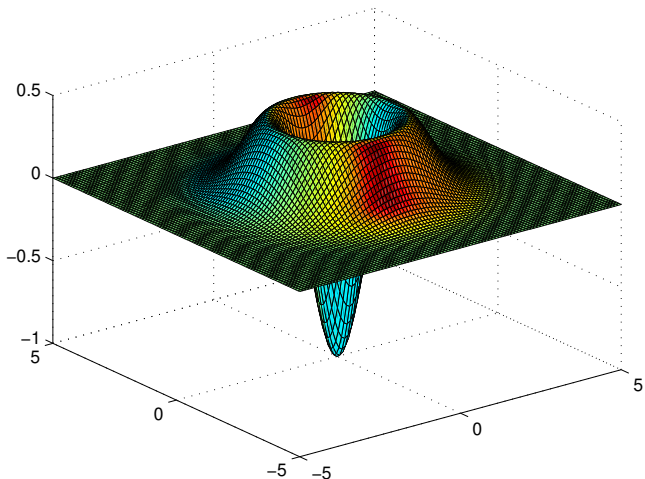
(zaglađena) slika	potencijal
gradijent slike	polje
divergencija gradijenta	gustoća naboja

Svojstveno mjerilo σ :

- mjerilo kod kojeg se promatrano susjedstvo može objasniti najvećom gustoćom naboja u središtu
- koliko susjedstvo treba smanjiti da postane što sličnije izdvojenom pikselu na kontrastnoj podlozi?

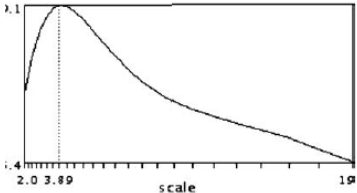
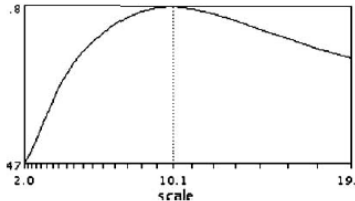
INVARIJANTNOST NA MJERILO

Zašto to radi?: LoG daje ekstremni odziv na blobu prilagođene veličine

INVARIJANTNOST NA MJERILO

Još jedan primjer:

INVARIJANTNOST NA MJERILO

SIFT deskriptor: konkatencija histograma gradijenta s 8 pretinaca

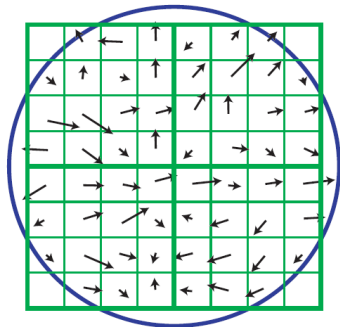
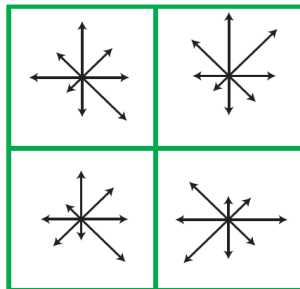

Image gradients

Keypoint descriptor

[Lowe2004]

INVARIJANTNOST NA MJERILO

Veličina i orijentacija kvadratnog polja ovise o svojstvenom mjerilu i orijentaciji ključne točke:

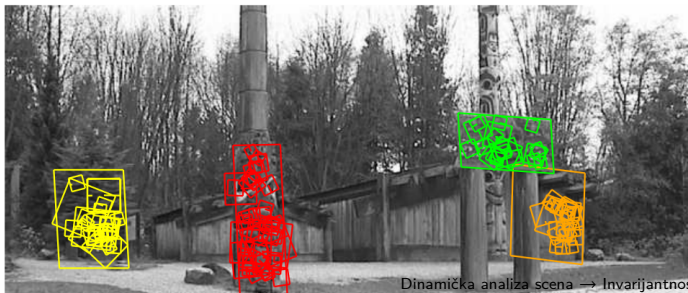
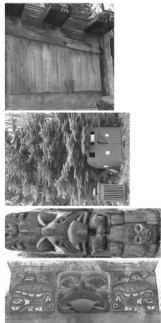

INVARIJANTNOST NA MJERILO

Okvirni postupak pronalaženja korespondencija:

1. pronaći istaknute točke (keypoint extraction)
2. dodijeliti mjerilo, orijentaciju, izračunati **deskriptore**
3. odrediti korespondencije u $O(n^2)$

INVARIJANTNOST NA MJERILO

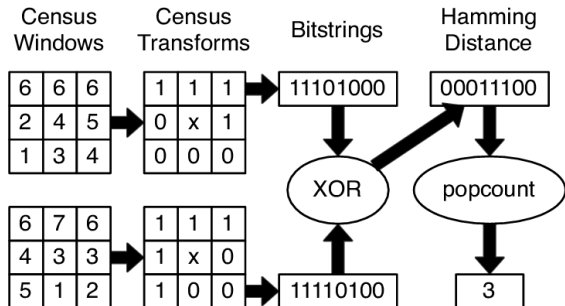

Dinamička analiza scena → Invarijantnost na mjerilo (10) 46/??

ROBUSNO UPARIVANJE

Census:

1. lokalnu okolinu predstaviti binarnim deskriptorom
  - bit je 1 ako je piksel veći od središnjeg (inače 0)
2. sličnost deskriptora modeliramo Hammingovom udaljenošću
3. posebno prikladno u stvarnim scenama u kombinaciji sa SGM-om
  - može doći do velike razlike prosječne sive razine u korespondentnim regijama

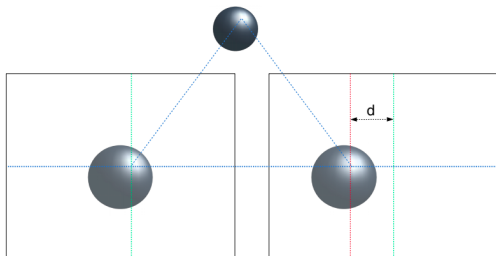
GLOBALNI KRITERIJ

3D svijet nije proizvoljan, ne izgleda kao Dirichletova funkcija

1. Ideja: ohrabriti glatke rekonstrukcije
2. npr. kažnjavati razlike u disparitetu između susjednih piksela
3. ne smijemo pretjerati jer je zaklanjanje česta pojava

Ovu ideju ćemo posebno razmotriti u kontekstu rektificiranog sterea

- znamo da se korespondencija nalazi u istom retku slike
- u svakom pikselu tražimo disparitet d koji ovisi o dubini z .

GLOBALNI KRITERIJ: FORMULACIJA

Ulaz: gusti volumen korespondencijske cijene C (C definirana u svakom pikselu i disparitetu)

Globalna optimizacija: tražimo polje dispariteta D koje minimizira i) korespondencijsku cijenu, ii) regularizacijski član.

$$E(D) = \sum_{\mathbf{p}} (C(\mathbf{p}, D_{\mathbf{p}})) + \sum_{\mathbf{q} \in N_{\mathbf{p}}} P_1 [[|D_{\mathbf{p}} - D_{\mathbf{q}}| = 1]] + \sum_{\mathbf{q} \in N_{\mathbf{p}}} P_2 [[|D_{\mathbf{p}} - D_{\mathbf{q}}| > 1]]$$

- C - lokalna cijena (npr. L2, L1, Census)
- D - gusto polje dispariteta (predmet minimizacije)
- P_1, P_2 hiperparametri, $P_1 \leq P_2$

Problem: cijena u pikselu $\mathbf{p}$ ovisi o cijeni u susjedima (koja opet ovisi o cijeni u njihovim susjedima) --- $O(N_d^{HW})$

GLOBALNI KRITERIJ: POLUGLOBALNO UPARIVANJE (1)

Ideja: provesti kompromis s obzirom na pristup utemeljen na gruboj sili

- 1D optimizacija dinamičkim programiranjem

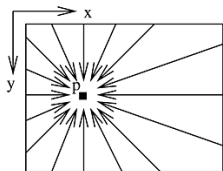
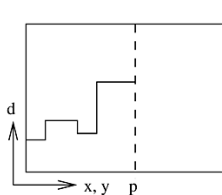
Algoritam se odvija u nekoliko koraka:

1. izračun lokalne cijene korespondencije C (npr. L2, L1, Census)
  - izlaz: volumen cijene $H \times W \times N_d$
2. agregacija cijene uzduž R puteva ($R=8, R=16$)
  - oblik dinamičkog programiranja (srodno Viterbijevom algoritmu)
3. odabir dispariteta prema najboljoj globalnoj cijeni.

Ključni korak 2 ćemo pobliže razmotriti.

GLOBALNI KRITERIJ: POLUGLOBALNO UPARIVANJE (3)

Rješenje provodimo dinamičkim programiranjem u 8 (ili 16) smjerova:

[hirschmueller05cvpr]

Ideja: gusto polje L_r prati minimalnu **ukupnu** cijenu za svaki piksel $\mathbf{p}$ i disparitet d s obzirom na sve prethodne piksele u smjeru r :

$$L_r(\mathbf{p}, d) = C(\mathbf{p}, d) + \min(L_r(\mathbf{p} - \mathbf{r}, d),$$

$$L_r(\mathbf{p} - \mathbf{r}, d - 1) + P_1,$$

$$L_r(\mathbf{p} - \mathbf{r}, d + 1) + P_1,$$

$$\min_i L_r(\mathbf{p} - \mathbf{r}, i) + P_2) - \min_k L_r(\mathbf{p} - \mathbf{r}, k)$$

GLOBALNI KRITERIJ: POLUGLOBALNO UPARIVANJE (4)

Algoritam agregacije:

1. Izračunati L_r za svaki od r smjerova
2. Izračunati volumen globalne cijene $S(\mathbf{p}, d) = \sum_r L_r(\mathbf{p}, d)$

Odabir dispariteta:

- $D_{\mathbf{p}} = \arg \min_d S(\mathbf{p}, d)$
- poboljšanje 1: agregirati S za oba redoslijeda ulaznih slika
- poboljšanje 2: odrediti podpikselski disparitet kao argmin polinoma kroz susjedne disparitete

Vremenska složenost: $O(HWN_d)$

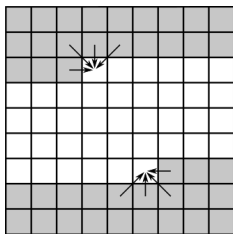
- sklopovske implementacije (FPGA) mogu raditi u stvarnom vremenu

GLOBALNI KRITERIJ: POLUGLOBALNO UPARIVANJE (3)

Optimirana izvedba izbjegava potrebu za pohranjivanjem L_r -ova

Umjesto toga, globalna cijena se agregira izravno u S kroz dva prolaza:

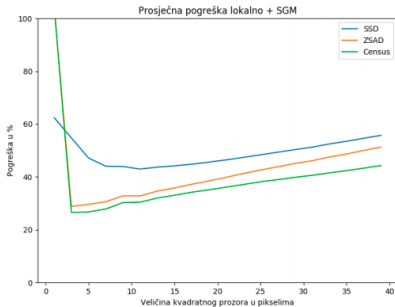
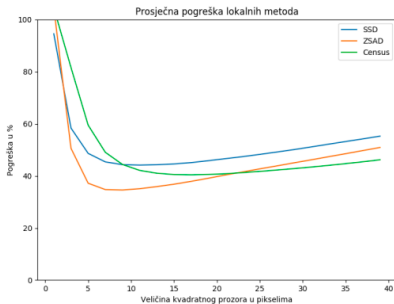
[wikipedia]

Memorijska složenost za dvoprolaznu implementaciju s $r=8$:

- Volumeni lokalne i globalne cijene C i S : $2 \times H \times W \times N_d$
- Cacheiranje globalnih cijena kroz tri retka: $3 \times W \times N_d$
- Za $W=2000$, $H=1000$, $N_d = 200$: oko 3GB

GLOBALNI KRITERIJ: POLUGLOBALNO UPARIVANJE (4)

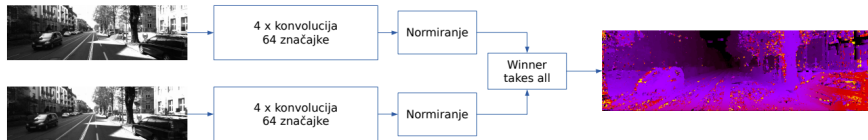
Eksperimentalno vrednovanje potvrđuje vrijednost SGM-a:

[bunjevac17bs]

NAUČENA KORESPONDENCIJA

Ideja: naučiti konvolucijski model koji svaki piksel predstavlja 64-D opisnikom koji optimira korespondenciju

[orsic17ms]

Kažemo da ovakvi modeli provode korespondencijsko (ili metričko) ugrađivanje

- slični pikseli dobivaju slične opisnike (u smislu skalarnog produkta)

NAUČENA KORESPONDENCIJA

Ako su dostupni točni dispariteti (KITTI) korespondencijsko ugrađivanje možemo učiti na trojkama okana:

- uzimamo svako okno lijeve slike $R = I_L(x, y)$
- pronalazimo odgovarajuće okno P na točnom disparitetu:
 $P = I_R(x - d, y)$
- pronalazimo slučajno okno Q na odklonu o od točnog dispariteta: $Q = I_R(x - d - o, y)$
- trojka $\langle R, P, Q \rangle$ čini jedan primjer za učenje

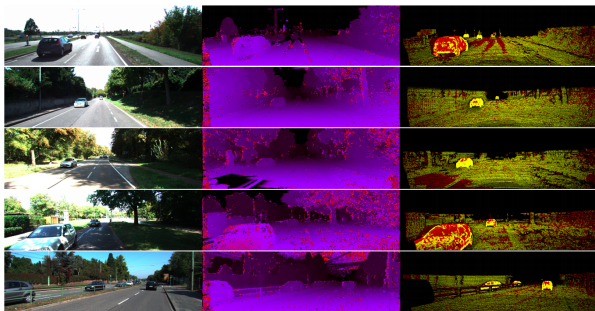
Optimiziramo trojni (engl. triplet) zglobni (engl. hinge) gubitak (bs=128):

$$L(R, P, Q) = \max(0, m + h(R|\theta) \cdot h(Q|\theta) - h(R|\theta) \cdot h(P|\theta))$$

NAUČENA KORESPONDENCIJA

Model	Točnost - treniranje	Točnost - testiranje
Sive ulazne slike	84.99%	82.32%
Sive ulazne slike - BN	74.51%	71.61%
Ulazne slike u boji	85.50%	82.84%
Ulazne slike u boji - BN	74.40%	71.33%

[orsic17ms]

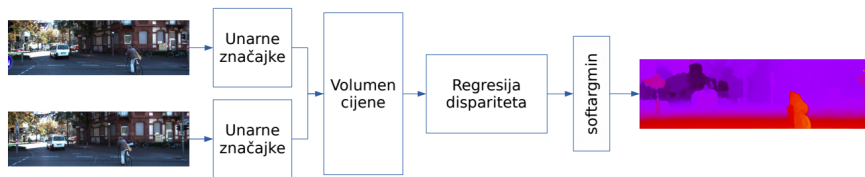
[orsic17ms]

Dobra generalizacija: slučajno inicijalizirani model bolji od SSD-a.

Nakon primjene SGM-a točnost može porasti do 95%.

NAUČENA KORESPONDENCIJA

Ideja: naučiti konvolucijski model koji integrira glaćenje [kendall17iccv]:

[orsic17ms]

Glađenje zahtijeva 3D konvoluciju (x,y,d) nad 4D tenzorima

Konačni volumen cijene C se vodi na soft arg min u svakom pikselu:

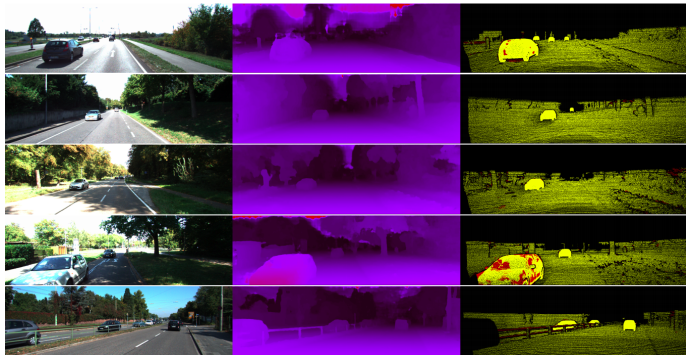
$$d_{xy} = \text{soft arg min}(C_{xy}) = \sum_{d=0}^{D_{\max}} d \cdot \text{softmax}(-C_{xyd})$$

Model ima ogroman broj parametara i velike memorijske zahtjeve: učenje na isječcima 256×512 , veličina grupe 1 ili 2.

Samo 200 označenih slika (180: train, 20: val) $\Rightarrow$ unakrsna validacija.

NAUČENA KORESPONDENCIJA

Model	Točnost - treniranje	Točnost - testiranje	
Osnovni model	97.98%	97.23%	
Razlika unarnih značajki	97.62%	97.17%	
Skalarni umnožak unarnih značajki	97.95%	97.07%	
Osnovni model - predtreniranje	98.06%	97.31%	
Razlika unarnih značajki - predtreniranje	97.94	97.18	[orsic17ms]

Dobri rezultati na KITTI-ju, ali loša generalizacija.

Robusni pristupi u računalnom vidu:

1. Houghova transformacija
2. Evaluacija hipoteza dobivenih nad minimalnim slučajnim uzorkom
Monte Carlo analiza, RANSAC, MLESAC, ***SAC, LMedSqr
3. Iterativno poboljšanje korištenjem robusnih normi:
IRLS, M-estimacija

(I to je sve...)

Hvala na pažnji!

Pitanja?